

Hald Madsen gjorde opmærksom på, at nu vil man ikke have mere bureaukrati, men jeg vil gerne sige, at det er ikke bureaukrati, jeg efterlyser. Det er den retssikkerhed, som beboerklagenævne skal varetage og dermed sikre, at vi ikke får uløselige konflikter, som jeg tidligere har nævnt.

Men det, der ligger bag hr. Jens Hald Madsens bemærkninger, er måske mere et spørgsmål med hensyn til huslejenævne. Det skal jeg ikke afvise, og jeg skal i denne forbindelse blot henvise til, at så vidt jeg erindrer, har Lejlovskommissionen gjort opmærksom på, at man syntes, det var en god idé med huslejenævn over hele landet. Men der skal ikke ændres ved kommunens ret til at bestemme, om man vil regulere eller ej, og derfor kan jeg også allerede sige til hr. John Vinther, at det er jo indlysende, at når vi laver forbrugerklagenævn i den almennyttige sektor med de deraf følgende retslige regler, skal vi også have dem i den private sektor, for tingene skal jo hænge sammen. Det er også derfor, vi har valgt en sådan administrationsmodel, at de kan eksistere i sammenhæng med de eksisterende huslejenævn de steder, hvor man ønsker det.

Dernæst er der spørgsmålet, om beboerklagenævne skulle kunne gå længere – med andre ord ikke kun beslutte en betinget opsigelse, men simpelt hen en direkte opsigelse. Det er ikke kun et ønske fra Det Konservative Folkeparti, men også fra Boligselskabernes Landsforening. Nu er det jo så heldigt, at hr. John Vinther også er jurist, og det har altså noget at gøre med, at en lejlighed er noget, beboeren sætter megen pris på, og så kan man ikke bare gøre sådan. Jeg skal gerne tilkendegive, at den rådgivning, vi har fået fra Justitsministeriet, går på, at det vil være utrolig betænkeligt at give beboerklagenævne den kompetence, uden at der er en advokat eller andre sagkyndige til stede.

Jeg ved udmærket godt, man altid kan klage til Boligretten, og selvfølgelig skal man kunne det, for der skal være en ankeinstans. Men jeg er selvfølgelig villig til både at diskutere og lytte til, hvilke andre tilkendegivelser der måtte være.

Det bliver så også en tilkendegivelse over for både hr. Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen. Jeg ville nok være blevet noget overrasket, hvis ikke i det mindste hr. Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen havde været positive over for lovforslaget, og det skyldes jo ikke mindst, at både

hr. Keld Albrechtsen og hr. Villy Søvnald har kontakt til den almene sektor. Ikke mindst hr. Keld Albrechtsen har haft det og har det vel stadig væk, selv om han ikke er formand længere, så derfor kender han problemerne.

Jeg har ligesom kunnet lytte mig til, at man mener, at bestemmelserne om de ting, der kan indbringes for beboerklagenævnet, er for vidtgående og for upræcise. Men vi ved jo alligevel godt, hvad vi taler om, så derfor er det ikke kun et spørgsmål, om man synes, de er for gummiagtige eller for upræcise. Der skal være plads til et skøn, men det er da også muligt, vi kan diskutere spørgsmålet og i hvert fald komme frem til en præcisering af, hvad det er, vi taler om.

Jeg ved selvfølgelig ikke, om det er sådan ude i Gjellerupparken, at man ikke må uddele materiale fra Venstre. Jeg ved ikke, om det skulle være en adfærd, som er uhensigtsmæssig. Jeg vil slet ikke nævne Enhedslistens vælgmateriale, for det ville være helt forkert, for det er selvfølgelig ikke dér, vi vil hen. Men jeg forstår også godt, at hr. Keld Albrechtsen sætter sagen på spidsen på den måde, og det er i og for sig en tilkendegivelse af, hvad der ligger i det. Til gengæld vil jeg også gerne sige, at det har været utrolig svært at finde nogle præcise formuleringer uden at tage hensyn til, at der også kan være andre ting med i billedet, men vi må se på i fællesskab, hvordan det skal gøres.

Så var der et konkret spørgsmål: Tænk nu, hvis beboerdemokratiet skulle finde på at vedtage noget ulovligt, det ville jo ikke være så godt. Men man kan jo ikke vedtage noget ulovligt, og jeg vil sige, at for et par år tilbage fik boligministeren vedtaget en lov om accessorisk virksomhed, der tilkendegiver, hvad man kan og ikke kan i et boligselskab, en boligafdeling. Og ikke nok med det: På baggrund af den debat, der har været, har jeg i øvrigt også indprentet disse ting over for kommunerne, der jo har tilsynet her. Derfor må vi til at skelne imellem, hvad beboerklagenævnet kan, og hvad det kommunale tilsyn skal. Sådan ligger det, og det er også et svar til hr. Kim Behnke: Det afgørende er, at beboerklagenævnet ikke på alle områder erstatter det kommunale tilsyn, selvfølgelig gør det ikke det. Det er kommunen, der har tilsynet med, at boligselskaberne, afdelingerne, foreningerne overholder lovene. Det har vi præciseret indtil flere gange, og det er en tilkendegivelse, som jeg mener vi var enige om, da vi vedtog loven i sin tid. Jeg kan selvfølgelig redegøre for det endnu en gang. Det vil jeg